

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o ustalenie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 lipca 2025 r.,

na skutek skargi S. K. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. XXV C 1776/21 i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. V ACa 2015/24,

przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Pismem z 1 kwietnia 2025 r. S. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o „stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie z powództwa S. K. przeciwko Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.”. W uzasadnieniu wskazał, że postępowanie w sprawie „toczy się nieprzerwanie od grudnia 2020 r. Pomimo upływu prawie 4,5 lat, nie doszło do prawomocnego zakończenia sprawy. Wydanie wyroku przez Sąd I instancji nastąpiło w lutym 2024 r. tj. ponad 3 lata po wpłynięciu sprawy do sądu”. W ocenie skarżącego „odstępy czasowe pomiędzy poszczególnymi czynnościami procesowymi podejmowanymi przez Sąd nie mogą

zostać uznane za rozsądne ani uzasadnione jakkolwiek nadzwyczajną sytuacją”. Dalej wskazał, że „od blisko 10 miesięcy Sąd Apelacyjny nie podjął żadnych działań procesowych” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Analiza zakresu żądania oraz uzasadnienia skargi i podnoszonych w niej okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania potwierdza, że skarżący kwestionuje sprawność postępowania zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt XXV C 1776/21, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. V ACa 2015/24, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c.

w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[KF]

[r.g.]